

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
MHMP 231098/2025

Sp. zn.:
S-MHMP 1162740/2024

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Černohouz

236 003 940

Počet listů/příloh: **3/0**

Datum:

21. 3. 2025

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“) jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze, podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „památkový zákon“), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „správní řád“), **t a k t o** :

Právnícká osoba **Výstavba RD Březiněves s.r.o.**, se sídlem **Thámova 21/34, 186 00 Praha – Karlín, IČO 09295470**, se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila jako stavebník na pozemcích parc. č. 427/926 a parc. č. 584, k. ú. Březiněves, v Praze 8 při ulici Vraní tím, že v blíže nezjištěné době, nejdříve po dni 4. 4. 2022, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby, sp. zn.: MCP8 515272/2021/OV.Jb, č. j.: MCP8 068701/2022, ve věci záměru nazvaného „Domy Březiněves – výstavba 102 rodinných domů k. ú. Březiněves“, zahájila stavební činnost, aniž by splnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Pozemky, dotčené stavební činností, se nachází na území s archeologickými nálezy.

Za spáchání přestupku se právnícké osobě Výstavba RD Březiněves s.r.o., identifikované shora, **ukládá** podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **2 500 Kč** (slovy dvatisícepětset korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200002274**, PPF banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Realizaci stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v § 22 odst. 2, jenž stanoví, že *„Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů“.*

Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené citovaným ustanovením, představuje porušení zákona, na něž pamatuje skutková podstata přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona určuje, že *„právnická osoba se (...) dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona“.*

Dne 26. 6. 2024 MHMP OPP při výkonu svěřených pravomocí zjistil, že na výše konkretizovaných pozemcích došlo k vyhloubení základové jámy pro stavbu rodinného domu o půdorysných rozměrech cca 12, 5 x 6, 4 m. Rozsah zásahu do terénu lze hodnotit jako výrazný. V půdorysu stavební jámy pro objekt došlo k odstranění celého půdního horizontu.

Na základě sdělení odboru rozvoje a výstavby Úřadu městské části Praha 8 sp. zn.: MCP8 643613/24/OV.JbL, č. j.: MCP8 747277/2024 ze dne 20. 11. 2024 má MHMP OPP za prokázané, že pozici stavebníka, resp. subjektu, za zjištěné jednání odpovědného, zastává osoba specifikovaná výrokem tohoto příkazu (dále jen „odpovědný subjekt“, „stavebník“ nebo „společnost Výstavba RD Březiněves s.r.o.“). Její totožnost správní orgán ověřil výpisem z ROS (základního registru).

Současně MHMP OPP zaslal přípis Archeologickému ústavu Akademie věd ČR v. v. i. (dále pouze „ArchÚ“), kde se tázal, zda příslušný stavebník v dané věci povinnost kladenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona splnil, či nikoli. Dotazy správního orgánu se týkaly i toho, o jak cennou lokalitu z archeologického hlediska v případě zmíněné oblasti jde, a jak vysokou újmu na veřejném zájmu by porušení řešené povinnosti znamenalo.

Ve své reakci, která na MHMP OPP došla dne 7. 11. 2024, ArchÚ potvrdil, že stran stavební činnosti (ani co do eventuálního záměru) v předmětné lokalitě žádné oznámení neobdržel, že na katastrálním území Březiněves jsou evidovány archeologické nálezy datované do období zemědělského pravěku, doby bronzové i mladší doby železné, a že se dotčená oblast nachází na území s archeologickými nálezy. Koncem svého vyjádření ArchÚ uzavřel, že přesto nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku uskutečněné stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů. Správní orgán tudíž vyhodnocuje jako prokázané, že odpovědný subjekt oznámení vůči ArchÚ neučinil.

Památkový zákon definici termínu „území s archeologickými nálezy“ neobsahuje. Při vymezování zmíněného pojmu nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen „Maltská konvence“), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území

s archeologickými nálezy lze tedy vymezit jakožto území, konkretizované ustanovením čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti dlužno také upozornit na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, dle kterého mezi závazky každé smluvní strany patří vedení soupisu jejího archeologického dědictví a klasifikace chráněných památek a oblastí. Česká republika plní danou povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, vytvořeného v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

MHMP OPP má za prokázané, že společnost Výstavba RD Březiněves s.r.o. konala stavební činnost na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu jako příklad uvádí stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez vztahu k tomu, zda stavebníci vědí, že se jedná o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost realizovat, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Oznamovací povinnost má za svůj účel zajistit pro ArchÚ včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na řešeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby ArchÚ, popř. oprávněná organizace dostaly možnost uplatnit požadavky na uskutečnění záchranného archeologického výzkumu. Příslušné oznámení nutno učinit s dostatečným předstihem, a to nejen v zájmu subjektu, jenž má výzkum provádět (ArchÚ, oprávněná organizace nebo jiná oprávněná osoba), ale především ku prospěchu stavebníka. Realizace výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Charakter přestupku má „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené stavebníkovi ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona, za přestupek označuje ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) téhož zákona. V předmětné věci došlo k naplnění jak formálního znaku přestupku, tak i jeho znaků, stanovených památkovým zákonem. Zároveň se nejedná o trestný čin. Posuzovaný skutek správní orgán kvalifikoval jako čin protiprávní, poněvadž neshledal žádnou okolnost, jež by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal i naplnění materiálního znaku, a sice společenské škodlivosti přestupku. V kontextu společenské škodlivosti správní orgán odkazuje kupř. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále pouze „NSS“) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012–28 (judikáty Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), kde se NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný*“. Čin, kterého se společnost Výstavba RD Březiněves s.r.o. dopustila (nesplnění oznamovací povinnosti podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), je přestupkem. MHMP OPP má zaprokázané, že dotčená oznamovací povinnost ohledně uskutečněné stavební činnosti pro jmenovaného stavebníka platila, a že ji měl splnit.

Ve vztahu k jejímu nesplnění správní orgán zdůrazňuje, že zmíněná povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, její smysl spočívá v nutnosti zachránit a dokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátku jeho existence. Proto zákon trvá na splnění oznamovací povinnosti před provedením stavební činnosti.

MHMP OPP konstatuje, že společnost Výstavba RD Březiněves s.r.o. danou povinnost porušila, když realizovala stavební činnost, specifikovanou výrokem tohoto příkazu, aniž by o řešeném záměru předepsaným způsobem (oznámením) informovala ArchÚ.

Správní orgán se v rámci svých povinností zabýval objektivní stránkou předmětné skutkové podstaty a naplněním jejích obligatorních znaků, jimiž jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Jakémukoli uskutečňování stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet splněná oznamovací povinnost (viz výše). Její nesplnění znamená rozpor s právní povinností a vyvolání protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že stavebník naplnil veškeré znaky posuzované skutkové podstaty, a že z jeho strany šlo o jednání protiprávní, jehož spácháním nastal škodlivý následek, předpokládaný památkovým zákonem. Odpovědný subjekt se tudíž dopustil přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Správní orgán má za povinnost přestupek projednat a při naplnění jeho materiální i formální stránky je oprávněn uložit správní trest - sankci - pokutu.

Podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek dle téhož ustanovení.

Provádění stavby na území s archeologickými nálezy vykazuje charakter stavební činnosti. V dotčeném smyslu nelze zpochybnit, že společnost Výstavba RD Březiněves s.r.o. měla zmíněné oznamovací povinnosti vyhovět nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. Na základě sdělení ArchÚ jako subjektu, vůči kterému oznamovací povinnost směřuje, má MHMP OPP za prokázané, že se tak nestalo. Pokud příslušný subjekt svou povinnost nesplní, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek (viz shora).

Správní orgán při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanoveními § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným formou demonstrativního výčtu), a to k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k době trvání protiprávního jednání, resp. ke stavu a k rozsahu způsobené škody, k charakteru činnosti právnické osoby. S ohledem na právě konkretizované meze správního uvážení za řešený přestupek uložil správní trest pokuty a stanovil její výši.

Při stanovení výše pokuty MHMP OPP přihlédl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP (viz předchozí odstavec) k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, jehož se přestupek dotkl, a kterým je v dané věci ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního, jde o významný veřejný zájem.

Protiprávní jednání stavebníka včetně jeho důsledku, resp. následku správní orgán hodnotí tak, že společnost Výstavba RD Březiněves s.r.o. nesplněním předmětné oznamovací povinnosti sice porušila významný veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví, ale v méně závažném rozsahu.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání posuzovaného přestupku zohlednil skutečnost, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ačkoli konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

Jako polehčující okolnost správní orgán do stanovené výše pokuty v souladu s ustanovením § 39 ZOP promítl ve prospěch odpovědného subjektu fakt, že stavebník spáchal rozpor s předpisy na úseku státní památkové péče z hlediska působnosti MHMP OPP vůbec poprvé. Přitěžující okolnosti neshledal správní orgán žádné.

Vzhledem k mezím správního uvážení, k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a k tomu, že MHMP OPP hodnotí závažnost zmíněného protiprávního jednání včetně jeho důsledku resp. následku jako nízkou, stanovil pokutu v symbolické výši na samotné spodní hranici zákonného rozpětí.

Správní orgán při zvážení druhu trestu a jeho výměry s ohledem na shora objasněné a na judikaturu NSS – analogicky rozsudek č. j. 7 As 71/2010–97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS, kde NSS vyvodil závěr, že „*mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán*“, uložil sankci na samé spodní hranici zákonného rozpětí (viz konec předchozího odstavce) zejména z důvodu jejího preventivního působení, aby stavebník nepraktikoval tentýž postup do budoucna v souvislosti s dalšími eventuálně zamýšlenými stavebními záměry či zásahy na území s archeologickými nálezy.

Správní orgán je při rozhodování o přestupku vázán základními zásadami, vyjádřenými zejména v ustanoveních § 2 až § 8 správního řádu. MHMP OPP zdůrazňuje, že tzv. zásada legitimního očekávání mu ukládá přihlížet i ke způsobu, jakým řešil skutkově shodné nebo obdobné případy, jelikož správní orgán má za povinnost postupovat tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly (viz ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu) a v souladu s ustálenou judikaturou NSS je tudíž MHMP OPP vázán svou rozhodovací praxí, která znamená základní předpoklad předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a výrokem specifikovanou povinností k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro uplatněný postup byly splněny zákonné předpoklady, neboť řízení podle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutková zjištění v předmětné věci má správní orgán za dostatečná. Vzhledem ke skutečnosti, že vydání zmíněného příkazu je prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP společnosti Výstavba RD Březiněves s.r.o. povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán se věnoval rovněž otázce zachování lhůty k projednání přestupku, jak mu ukládají ustanovení §§ 29 – 32 ZOP. Dle ustanovení § 30 písm. b) ZOP promlčecí doba trvá tři roky, poněvadž v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 ZOP začíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Co do počátku běhu promlčecí doby MHMP OPP vycházel z předpokladu, že promlčecí lhůta zde počala plynout „od doby přípravy stavby“, čili nejdříve po dni 4. 4. 2022, kdy nabylo právní moci výše konkretizované rozhodnutí, kterým příslušný stavební úřad (viz shora) posuzovanou stavbu povolil. Běh promlčecí lhůty se dle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku a vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením. Přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Dojde-li k nastíněnému přerušování promlčecí lhůty, pak odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). V době vydání tohoto příkazu interval tří let od realizace zásahu neuplynul. Na základě konstatování, formulovaného předchozí větou, správní orgán uzavírá, že lhůta pro uložení pokuty zde zůstala zachována.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení, k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního

řádu počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen. Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, jež určují, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastižen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz dle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v uvedeném případě lhůta pro podání odporu). Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou:

- Výstavba RD Březiněves s.r.o., Tháмова 21/34, 186 00 Praha – Karlín (IDDS: x34b49d)

MHMP OPP - spis